

Elefantul din Cameră

Ce ne poate învăța "Anarxista Goldman" despre mișcarea anarhistă,
libertatea sexuală și violența sexuală

narcissus

Cuprins

1. Flacăra luminoasă și fantoma Emmei Goldman	3
2. ”Zvonurile despre moartea mea au fost foarte exagerate (de către mine)”	5
3. Andrew Lloyd: prădător sexual în serie	8
4. Anarhie, feminism și reacție	14
De ce a omorât Lloyd personajul Anarxista?	14
Cum de mai multe organizații anarhiste de renume nu au observat că au publicat un manifest de pedofilie?	16
Cum a reușit Andrew Lloyd să treacă drept ”anarho-feminist” printre anarhiști, care ar trebui să știe cu ce se potrivește și cu ce nu se potrivește gândirea anarhistă?	18
5. Elefantul din cameră, sau: Avem o problemă imensă	21
Dimensiunea problemei	21
Natura problemei	27
Miezul problemei, sau: De ce Andrew Lloyd? De ce acum?	33

1. Flacăra luminoasă și fantoma Emmei Goldman

Anarxista Goldman - autointitulată după Emma Goldman - a fost (aparent) o lucrătoare sexuală, scriitoare și activistă anarha-feministă care folosea pseudonimul @Anarxista pe Twitter.

Pe 9 ianuarie 2023, contul privat de twitter al Anarxistei Goldman a postat vestea tragică a morții sale eroice și dramatice, după ce a intervenit pentru a apăra o femeie de iubitul ei abuziv și a fost înjunghiată în mod repetat.

"Cuvintele nu pot să exprime cât de tulburați și cu inima frântă suntem că am pierdut această flăcără strălucitoare care a venit la noi la Nude House cu mai puțin de un an în urmă", se arată în anunț.

Utilizatorii individuali și organizațiile anarhiste online au început imediat să posteze mesaje de rămas bun sincere, în care o elogiau pe "Anarxista", precum și să pună în circulație necrologul ei, publicat la scurt timp după anunțul de deces, alături de ultimele ei scrieri, scrise de către tovarășii ei aparenti de la The Nude House, o "comună de iubire liberă" în care (aparent) a trăit. În mod curios, necrologul și ultimele lucrări s-au fixat la un moment dat pe apărarea dreptului adulților de a face sex cu copii. (Acest lucru nu este tipic pentru majoritatea necrologurilor pe care le-am citit, deși presupun că poate există o mare tradiție de a lăuda eliberarea radicală de a fute adolescenți în necrologuri de care eu nu am cunoștință). Documentul complet și "ultimele scrieri" se încheie citându-l pe Hakim Bey pe larg.

Și apoi, la 11 ianuarie 2023, anarhistul Håkan Geijer, acționând în numele unui grup de cercetători anarhiști, a postat un fir de discuție pe mastodon, documentând dovezile că, de fapt, Anarxista Goldman nu a existat niciodată și că, de fapt, a fost o personalitate catfish (dacă cineva nu e familiar cu terminologia, un catfish este o persoană care se dă drept altă persoană online pentru a fraieri oameni în mod rău intenționat) adoptată de un pedofil britanic alb cis heterosexual în vârstă de 54 de ani și specialist în studii biblice.

Thread-ul original poate fi citit pe Mastodon, dar a fost reprodus (cu modificări minore pentru formatare) mai jos. Toate sublinierile sunt ale mele.

Anarqista Goldman 🗑️🔒 @Anarqista · 29m

Dear online friends and contacts of Anarqista, we, her accomplices and co-conspirators from The Nude House, have some terrible news to share with you. Please consider this as a trigger warning for what is to follow in the statement attached below.

Last night our beautiful, fiery associate, Anarqista, got involved in an argument between a young woman and her violently abusive boyfriend. Anarqista confronted him in defense of the girl and was stabbed three times in the process. She died shortly afterwards from her injuries. Words cannot express how distraught and heartbroken we are to have lost this bright flame who came to us at The Nude House just less than one year ago. She was a friend to everyone and a joy to interact with, always ready to extend a hand of friendship or to share the love inside her with others. Besides this, Anarqista was unimpeachable in her commitment to her beliefs and to our anarchist association and one with whom we all enjoyed either discussing about anarchism and its consequences or one whose simple company it was just a pleasure to be in, whether casually or as part of militant action we performed together. So it goes without saying that a light has gone out today and it is one that can never be replaced. Anarqista was a person who lived every moment to the full and whose energy and motivation seemed boundless. She fought for what she believed in every day of her life without fear.

It is planned to bury Anarqista in the coming days. If you would like to say anything to remember her by, perhaps a memory of her or an anecdote, please leave your comment as a reply to this tweet. We are sure she would appreciate it. We realize all this will come as shocking news but we considered that, given Anarqista's interest in this medium, we had to let you know. We ask not only that you mourn Anarqista's passing but that you also celebrate and remember her life of free spirit growing wild.

Rest in power Anarqista, our dear friend and accomplice. You are free now.

(The Nude House)

328

14

16

Traducere: Dragi prieteni online și contacte ale Anarqistei, noi, complicii și co-conspiratorii ei de la The Nude House, avem o veste teribilă de împărtășit cu voi. Vă rugăm să considerați acest lucru ca un avertisment pentru ceea ce urmează în declarația atașată mai jos.

Noaptea trecută, frumoasa și înflăcărata noastră asociată, Anarqista, a fost implicată într-o ceartă între o tânără și prietenul ei violent și abuziv. Anarqista l-a confruntat pe acesta în apărarea fetei și a fost înjunghiată de trei ori în acest proces. Ea a murit la scurt timp după aceea din cauza rănilor suferite. Cuvintele nu pot să exprime cât de tulburați și cu inima frântă suntem că am pierdut această flacără strălucitoare care a venit la noi la The Nude House cu mai puțin de un an în urmă. Era o prietenă pentru toată lumea și o bucurie să interacționezi cu ea, mereu gata să întindă o mână de prietenie sau să împărtășească dragostea din ea cu ceilalți. În afară de aceasta, Anarqista a fost o persoană ireproșabilă în ceea ce privește angajamentul ei față de convingerile sale și față de asociația noastră anarhistă și o persoană cu care ne-am bucurat cu toții fie că am discutat despre anarhism și consecințele sale, fie că a fost o plăcere să fim în compania ei, fie că a fost ocazională sau ca parte a acțiunilor militante pe care le-am desfășurat împreună. Așa că este de la sine înțeles că astăzi s-a stins o lumină care nu va putea fi niciodată înlocuită. Anarqista a fost o persoană care a trăit fiecare moment din plin și a cărei energie și motivație păreau nelimitate. A luptat pentru ceea ce credea în fiecare zi din viața ei, fără teamă. Este planificată înmormântarea Anarqistei în zilele următoare. Dacă doriți să spuneți ceva pentru a vă aminti de ea, poate o amintire a ei sau o anecdotă, vă rugăm să lăsați un comentariu ca răspuns la acest tweet. Suntem siguri că ea ar aprecia acest lucru. Suntem conștienți că toate acestea vor fi vești șocante, dar am considerat că, având în vedere interesul Anarqistei pentru acest mediu, trebuie să vă anunțăm. Vă cerem nu doar să deplângeți dispariția Anarqistei, ci și să sărbătoriți și să vă amintiți de viața ei de spirit liber care crește sălbatic. Odihnește-te în putere Anarqista, draga noastră prietenă și complice. Ești liberă acum

2. ”Zvonurile despre moartea mea au fost foarte exagerate (de către mine)”

Acesta este un thread despre persoana Anarxista Goldman, alias Dionysia Exarchopoulos și alte variante ale acestor nume.

Ea nu a fost ucisă acum două zile într-o bătaie cu cuțitul, așa cum pretinde contul ei de Twitter, pentru că nu a existat niciodată în primul rând. Ea este o invenție a lui Andrew Lloyd, alias Dr. eXistenZ.

În 2020, o presupusă lucrătoare sexuală în vârstă de 25 de ani care trăia într-o așa-numită ”Nude House”, o comună de dragoste liberă din sudul Europei, a apărut online și a început să scrie cărți. Cariera ei a luat sfârșit când, la 10 ianuarie 2023, ar fi murit apărând o femeie de un atac de violență domestică.

Singura problemă este că Anarxista Goldman nu a existat niciodată. În schimb, Andrew Lloyd sau Dr. eXistenZ a creat-o ca pe o fantezie a minții sale în 2020, după ce s-a plâns de modul în care bărbații albi cis de vârstă mijlocie nu sunt niciodată respectați sau ascultați. Pentru a diminua confuzia, vom folosi preponderent pronumele ”ei”.

Aceasta este postarea care a anunțat ”moartea” lor: <https://raddle.me/f/Anarchism/150617/anarxista-has-d>

Pe Anarchist Library, găsiți The Nietzschean Anarchist, <https://archive.is/Vfiej>, care face legătura cu pagina Dionysia Exarchopoulos archive[.]org (<https://archive.org/details/anarchy-and-anarchisms>) și cu piesa integrală ”Anarchy and Anarchisms”² de Dionysia Exarchopoulos.³

Înainte de 2020, Goldman a scris mai ales sub numele de Dionysia Exarchopoulos, după ce s-a întors din Germania în Marea Britanie și a lăsat în urmă pseudonimul Dr. Existenz. Îi puteți găsi lucrările încărcate de ei înșiși aici: <https://archive.org/search.php?query=creator%3A%22Dionysia+Exar>

Puteți găsi referiri la personajul Goldman ca Dionysia aici: <https://archive.is/c3uhx> sau pe contul de Twitter Anarxista Goldman.⁵

Cu toate acestea, Dr. Existenz a uitat din păcate să șteargă realitatea despre cine sunt, deoarece au căzut mai departe în fantezia de a inventa o lucrătoare sexuală atractivă de 25 de ani cu fotografii furate de la o lucrătoare reală.

¹ la momentul redactării acestui articol, link-ul duce acum la o pagină eliminată. Documentele au fost salvate în această colecție Google Drive: Andrew Lloyd (anarxista goldman etc) back up

² Deoarece pagina a fost ștearsă, puteți găsi o copie de rezervă a acestui ”Anarhie și anarhisme” de Dionysia Exarchopoulos pe Google Drive: <http://shorturl.at/bckmY>

³ rețineți că multe linkuri din firul original redirectionează acum către un conținut diferit sau au devenit linkuri moarte, deoarece o mare parte din conținutul citat inițial a fost șters sau înlocuit de la dezvăluirile făcute de Håkan. Documentele originale au fost salvate în format PDF înainte de a fi șterse și pot fi găsite aici: <https://twitter.com/rechelon/status/1613353755440984065?s=20> și direct aici <https://t.co/1VLakkZsZZ>, dar vom face, de asemenea, legături directe către PDF-uri în corpul textului.

⁴ la momentul redactării acestui articol, link-ul duce acum la o pagină eliminată. Documentele au fost salvate la <https://drive.google.com/drive/folders/1qI22gFH4yC2g-0Y4gWxrdSXe0WUmyMDZ>

⁵ la momentul redactării acestui articol, contul a fost șters.

În "Manifesto: Discussions About Human Beings", Dr. Existenz scrie:

"Deși mi-aș dori să nu fiu nevoit să abordez acest aspect înainte de a începe, într-o colecție de articole care obișnuia să fie despre sex și gen (și în unele locuri încă mai este) este probabil de datoria mea să spun cine este autorul aici. Sunt un bărbat alb, de vârstă mijlocie, din Marea Britanie, care a trăit atât în Marea Britanie, cât și în Europa (mai exact, în Germania) de-a lungul vieții mele.": <https://archive.is/p2KiN>

Ei încep să folosească numele Dionysia Anarqista într-o "Schimbare de conștiință" și și articolul lor despre Emma Goldman: <https://archive.is/5P9BY>

Pentru idei despre vârsta lor reală, care, din nou, NU este 27 de ani, ei lasă indicii pe tot parcursul:

În "There is nothing to stick to"⁶, ei menționează că au început cu studii biblice și că au petrecut peste 20 de ani implicați în cercetare. De asemenea, în "Nothing to Stick To", ei menționează că au scris "Wisdom of Tao", al cărui autor este Dr. Existenz și care a fost încărcat de Andrew Lloyd.⁷

Un alt element de interes este faptul că autobiografia lui **Andrew Lloyd/Dr. Existenz este aceeași carte cu "Dionysia Goth" a lui Goldman.**⁸ În ea vorbesc despre o întâlnire sexuală după ce au întâlnit pe cineva online la "sfârșitul anilor '90", cândva după o experiență sexuală anterioară, la "începutul anilor douăzeci".

Într-una dintre cărțile lui Andrew Lloyd/Dr. Existenz, "Sound and Fury", **ei recunosc că au creat un profil fals al unei tinere atractive.**⁹ În această carte, ei își menționează ziua de naștere în ianuarie 1969. Dacă au aceeași zi de naștere ca și creația lor, Goldman, 13 ianuarie. Ei vor împlini 54 de ani peste două zile.¹⁰

În fine. Andrew Lloyd, știu că vei vedea asta pentru că știu că îmi urmărești profilurile pentru că obișnuiesc să vorbesc de rahat pe Anarqista, așa că, de ziua ta de naștere, în ziua sinistră de vineri 13, sper să ai o zi de rahat și să-ți rupi glezna călcând de pe o bordură. Să te ia dracu.

"Odihnește-te în putere", într-adevăr.

Așadar, pe scurt: "anarhistul-feminist" Anarqista Goldman nu numai că nu murise în mod dramatic apărând o femeie de agresorul ei, dar, de fapt, nu a existat niciodată. "Obituarul" era un manifest de 74 de pagini care folosea limbajul anarhismului într-un "mod etic deformat și oportunist, pretinzând că sexul între adulți și copii este o libertate naturală"¹¹.

În acest moment, noi, ca și colectiv anarho-feminist, suntem obligați să ne punem o serie de întrebări presante:

1. ce l-a motivat pe Lloyd să își "omoare" personajul, care avea peste 4.500 de urmăritori pe twitter, a publicat multiple lucrări (extrem de derivative, plictisitoare, pretențioase) de "teorie anarhistă" și avea mulți fani devotați?

⁶ "There is Nothing to Stick To" back up pe Google Drive

⁷ "Wisdom of "Tao" by Dr. Existenz pe archive today

⁸ "Autobiography" by Andrew Lloyd/Dr. Existenz pe archive today

⁹ "Sound and Fury" by Andrew Lloyd/Dr. Existenz pe archive today

¹⁰ Acest eseu este redactat la data de 13 ianuarie 2023. La mulți ani, Andrew. Du-te Dracu.

¹¹ "Leaving Out the Ugly Part: Hakim Bey/Peter Lambourn Wilson," de Anonymous.

2. Cum de mai multe organizații, publicații și arhive anarhiste de renume nu au observat că "necrologul" pe care îl publicaseră era, de fapt, o morală în apărarea sexului cu copii?
3. Cum **dracu** au crezut atât de mulți anarhiști că această persoană - a cărei personalitate și corp de lucrări a fost în mod deschis dedicată analizei "anarho-feministe" a sexualității și a consimțământului, dar care era în mare parte lipsită de etica anarhistă sau feministă a consimțământului, nu a avut un angajament semnificativ sau original cu privire la chestiuni de putere, abuz, sau coerciție (și uneori a evitat în mod activ sau a deformat în mod grosolan aceste întrebări, cum ar fi problema sexului cu adolescenți și copii), a îmbrățișat frecvent politicile sexuale ale reacției anti-feministe și a făcut comentarii bizar de misogine despre propria lor omonimă, Emma Goldman - *a fost măcar o anarhă-feministă?*

Voi reveni la aceste întrebări în timp și voi propune câteva răspunsuri. Dar, mai întâi, este necesar să documentăm evoluțiile continue care au urmat expunerii contului "Anarxista".

3. Andrew Lloyd: prădător sexual în serie

La o oră de la publicarea thread-ului, scrierile încărcate de Andrew Lloyd au început să fie rapid eliminate, iar arhivele privind existența lor au fost eliminate chiar și din Internet Archive, ceea ce a dus la întreruperea multor link-uri din discuția originală. (Din fericire, cercetătorii care au documentat dovezile au salvat toate scrierile lui Lloyd sub formă de PDF-uri într-un Google Drive).

Dar dezvăluiri suplimentare au continuat să apară.

Pe Twitter, utilizatorul @EmmaAintDead a scris:

”Având în vedere că majoritatea prezenței lui Anarxista era în mod evident sexuală și cât de mulți oameni au declarat anterior că au împărtășit detalii și fotografii intime de natură sexuală cu acel cont după ce au creat prietenii online, nu cred că ”am fost păcăliți” este suficient. Este vorba de violență sexuală.

Dacă este de crezut ceea ce spun persoanele care au pretins că au fost parteneri la distanță sau că au avut prietenii deschise din punct de vedere sexual, bărbatul din spatele contului Anarxista Goldman i-a înșelat cu bună știință pentru a-i determina să consimtă la acte sexuale cu el. Cred că ștergerea conturilor nu a fost făcută din jenă, ci din teama legitimă de a se discuta despre această dinamică. Ar trebui neapărat să o discutăm.

Condoleanțele mele și simpatia mea pentru cei care, dacă aceasta a fost relația lor cu ”ea”, probabil că se simt incredibil de violați.”

Și la scurt timp după aceea, a apărut documentația unei anchete anterioare asupra lui Andrew Lloyd¹.

El mai făcuse acest lucru înainte.

Investigația anterioară a fost lansată din cauza zvonurilor despre un utilizator de Twitter, @Anarchagrrl, care solicita femei pentru sex prin DM-uri. Contul ”cere o taxă de găsim pentru a fi prezentat partenerilor sexuali, din care femeia putea apoi să ceară ce dorea clientului, Credem, după cercetări intense, că aceasta a fost o încercare de a folosi identitatea falsă a femeii de pe contul @anarchagrrl pentru ca proprietarul dedesubt al contului să întâlnească femei sub premisa de a fi un client comun.”²

Investigația a fost amplă și nu poate fi reprodusă în întregime aici, dar vă încurajăm cu tărie să citiți documentația originală.³ Aceasta documentează îndeaproape diferitele pseudonime online pe care Andrew le-a folosit în timpul carierei sale de prădător sexual în serie care a vizat lucrătoarele sexuale. Dorim să atragem atenția asupra modurilor tulburătoare în care Lloyd obișnuia să vorbească despre lucrătorii sexuali:

Lloyd a folosit o mulțime de imagini furate de la lucrători sexuali reali de pe OnlyFans pentru a avea relații sexuale cu mulți utilizatori de pe Twitter, inclusiv pentru a folosi imaginea acestor lucrători sexuali reali pentru a constrânge alte persoane să îi furnizeze imagini sexuale și intime. De aici, a început să încerce să constrângă femeile să se prostitueze.

NOTĂ: *am blocat fețele pe care Andrew le-a folosit în toate capturile de ecran, deoarece a furat imaginile unor lucrătoare sexuale reale. Mai jos, utilizatorul blocat în mov este Andrew.*

¹ “Dionysia/Anarchagrrl” pe Google Drive

² “Dionysia/Anarchagrrl” pe Google Drive, pagina 1

³ “Dionysia/Anarchagrrl” pe Google Drive

Andrew Peter Lloyd

”Nu este clar cum ar fi manipulat situația astfel încât să poată fi atât cont, cât și ”client”, posibil prin retragerea lui ”Dionysia” în ultimul moment, lăsând-o pe Femeia X în poziția în care Andrew este pe cale să se angajeze în munca sexuală tranzacțională.”⁴

Acest context aruncă, cu siguranță, o lumină nouă și sinistră asupra adoptării de către Andrew a unui personaj de lucrător sexual ca ”Anarxista Goldman” și, în special, asupra ansamblului său de lucrări privind ”eliberarea sexuală”. Este greu de crezut că se pot extrage multe informații despre o etică feministă anarhistă a ”eliberării sexuale” din scrierile obsesiv pedofile ale unui om care folosește în mod obișnuit un limbaj ”feminist” superficial, deformat și, trebuie să adăugăm, *extrem de liberal*, al ”alegerii” și ”libertății”, în propria sa practică de constrângere sexuală nu numai a femeilor (în special a lucrătoarelor sexuale), ci și a persoanelor de mai multe genuri, inclusiv a altor bărbați, conform documentației privind persoana sa ”anarchagrrl”. De fapt, este destul de greu de crezut că acest corpus de lucrări există pentru orice alt motiv decât pentru a urmări tocmai acest obiectiv de a-și extinde propria putere asupra altora și de a cultiva oportunități de a exploata sexual, de a oprima și de a governa asupra corpurilor altora prin utilizarea diferitelor forme de constrângere.

În cele din urmă, Lloyd a nutrit fantezii cu privire la pedepsirea femeilor prin supunerea lor la violență din partea unui atacator fictiv. Acest lucru plasează povestea morții Anarxistei din mâinile unui atacator fictiv într-un nou context interesant, pentru început. Dar ceea ce ne sare nouă în ochi este faptul că el afirmă în mod explicit că, pentru el, este vorba despre afirmarea puterii. El se imaginează ca fiind agentul justițiar din Apocalipsa biblică, ca ”neputinciosul” care visează la victoria asupra ”lucrurilor” (femeile) care îi răpesc sentimentul de putere.

Să ne întoarcem acum la cele trei întrebări de mai sus.

⁴ ”Dionysia/Anarchagrrl” pe Google Drive, pagina 15

I've used prostitutes Stannis and said so many times in this thread already. I've also offered female acquaintances money for sex. Some accepted and some didn't.

Geeky_Disco

05 March 2013 12:36pm

17

@Oldfeminist -

If I had a daughter, and I don't, and she could make good, safe, honest money in her own home or a legalised brothel without coercion then I would beg her to do it. She would be set for life and would have a more secure job than many of the rest of us are fortunate to have. This is because I have personal experience of such women (do you?) in Europe where the attitude to prostitution is rather more realistic and adult.

Would you condemn my daughter to a life of drudgery in Poundland or Tesco's, never knowing when she will next get the boot, because of isolated cases of trafficking, drugs and coercion? Surely if feminism is anything it is the right of a woman to make her own free choice? Yet you seem to deny a woman, if free, would ever make that choice. But that is just what you'd really like to believe, not fact.

Traducere:

Dacă aş avea o fiică, și nu am, și dacă ar putea face bani buni, siguri și cinștiți în propria casă sau într-un bordel legalizat, fără coerciție, atunci aş implora-o să o facă. Ar fi setată pe viață și ar avea un loc de muncă mai sigur decât mulți dintre noi, restul, avem norocul să avem. Acest lucru se datorează faptului că am o experiență personală cu astfel de femei (tu ai?) în Europa, unde atitudinea față de prostituție este mult mai realistă și mai adultă.

Ați condamna-o pe fiica mea la o viață de corvoadă în Poundland sau Tesco's, fără să știți niciodată când va fi dată afară, din cauza unor cazuri izolate de trafic, droguri și coerciție? Cu siguranță, dacă feminismul înseamnă ceva, este dreptul femeii de a face propriile alegeri libere. Cu toate acestea, se pare că negați că o femeie, dacă ar fi liberă, ar face vreodată această alegere. Dar asta este doar ceea ce ați vrea să credeți cu adevărat, nu realitatea.

but i have a price

Sunday 10:25 pm

For introductions?

Sunday 10:26 pm ✓

yes. £50 for each guy i introduce you to. you should get 150 minimum off each guy i introduce you to and after that its all yours. plus, i want you to lick my pussy. fair?

Sunday 10:28 pm

No, I'm afraid not

I bet you're a businesswoman and you have bills to pay but I prefer my costs up front and this all feels a bit like grooming if I'm honest

Traducere(Andrew Lloyd este cu bold):

dar am un preț.

Pentru prezentări?

Da. 50 de lire pentru fiecare tip pe care ți-l prezint. Ar trebui să primești minim 150 de lire de la fiecare tip pe care ți-l prezint și după aceea e al tău. În plus, vreau să-mi lingi vaginul, e corect?

Nu, mă tem că nu.

Pun pariu că ești o femeie de afaceri și ai facturi de plătit, dar eu prefer să-mi plătesc costurile în avans, iar asta mi se pare un pic ca manipulare, dacă sunt sinceră.

no its nothing like that. just like a finder's fee really. i know guys who will pay you and you want guys who will pay you. im just hopefully bringing you together. once you are i that world its all on you and hopefully we can just be friends who take care of our own business.

sure;y its better to meet someone who some one you know can vouch for than ready assholes?

Sunday 10:37 pm

Can I think about it?

Sunday 10:38 pm ✓

of course. im not trying to force you into anything. its entirely at your invitation.

and if you have any doubts or questions you should voice them

Traducere(Andrew Lloyd este cu bold):

nu, nu e nimic de genul ăsta. e ca și cum ar fi o taxă de găsim. cunosc tipi care te vor plăti. sper doar să vă aduc împreună. odată ce ești în acea lume, totul depinde de tine și sperăm că putem fi doar prieteni care au grijă de propriile noastre afaceri. cu siguranță e mai bine să întâlnești pe cineva pentru care cineva pe care îl cunoști poate garanta decât niște nenorociți gata pregătiți.

Pot să mă gândesc la asta?

Bineînțeles. Nu încerc să te forțez să faci ceva. E în întregime la invitația ta. Și dacă ai îndoieli sau întrebări, ar trebui să le spui.

I've had an idea in my head for the longest time. Its to write a revenge story. The revenge, through the medium of the story, is upon all my previous girlfriends one by one who suffer violence and worse at the hands of a fictional attacker. It's a pretty clear fantasy based on my feelings of powerlessness. Does it make me a bad person to want to have a feeling of power? Consider that apocalyptic writing - such as the biblical Revelation - is very much the same thing. It's the powerless wanting to dream of power and victory over the things that take those same things away.

Am o idee în cap de foarte mult timp. Este de a scrie o poveste de răzbunare. Răzbunarea, prin intermediul poveștii, este asupra tuturor iubitelor mele anterioare, una câte una, care suferă violențe și chiar mai rău din partea unui atacator fictiv. Este o fantezie destul de clară, bazată pe sentimentele mele de neputință. Mă face asta o persoană rea dacă vreau să am un sentiment de putere? Luați în considerare faptul că scrierile apocaliptice - cum ar fi Apocalipsa biblică - reprezintă cam același lucru. Este vorba despre cei lipsiți de putere care doresc să viseze la putere și la victorie asupra lucrurilor care îi fură de chiar acele lucruri.

4. Anarhie, feminism și reacție

De ce a omorât Lloyd personajul Anarxista?

Obituarul pentru "Anarxista", publicat după moartea tragică fantastizată, include presupusele sale "ultime scrieri" și dedică o parte semnificativă din numărul de cuvinte pentru a apăra apologia violului făcută de "Anarxista" - în realitate, a lui Andrew Lloyd - care apără sexul între adulți și adolescenți. Necrologul îi acuză pe "oamenii online" că au înțeles greșit acest "suflet mare" și mai ales "...opiniile sale despre sexualitatea tinerilor, opinii pe care ea pur și simplu le credea în concordanță atât cu o anarhie care nu crede nici în lege, nici în guvern - deci cum pot exista vârste de consimțământ?"

A fost scrisă de "ocupanții de la Nude House", "comuna imaginară de iubire liberă" în care ar fi trăit "Anarxista", și, prin urmare, cel mai probabil, a fost scrisă de Andrew Lloyd însuși, a cărui alegere de a încheia citându-l pe Peter Lambourn Wilson, cunoscut și sub numele de Hakim Bey, care a greșit în mod flagrant cu privire la contextul social al piraților, este greu de trecut cu vederea. Deși pasajul împrumutat de la Hakim Bey nu se referă în sine în mod direct la pedofilie¹, Hakim Bey este cel mai infam pederast "anarhist" și susținător pro-CSA (CSA=Child Sexual Abuse, Abuz Sexual al Copiilor) care a folosit limbajul "anarhismului" pentru a promova CSA ca expresie a adevăratei libertăți. El a scris, de asemenea, contribuții pentru NAMBLA.²

Spre deosebire de "Anarxista", Hakim Bey a fost (din păcate) mult prea al dracu de real, dar (din fericire) a murit recent. Nu putem ști exact ce anume i-a băgat în cap lui Andrew Lloyd ideea unei morți dramatice și a unui necrolog final pentru personajul său, dar trebuie să ne întrebăm dacă elogiile strălucitoare și memoriile revărsate asupra lui Hakim Bey după moartea sa, laudându-i "luciditatea și elocvența" și angajamentul față de "etica anarhistă"³, pe lângă disprețul aprig îndreptat către anarhiștii care au insistat să-i dezonoreze memoria, nu cumva l-au inspirat parțial pe Andrew "dr. eXistenZ" Lloyd să înseneze moartea "Anarxistei". Luați în considerare comentariile la o postare⁴ despre vestea morții lui Hakim Bey, care amestecă elogiul și apologia cu un efect ciudat:

"O astfel de lucrare amețitoare și bogată în informații. Sunt în stare să-mi păstrez mintea deschisă în privința chestiilor pedo".

"...a spus că, fără îndoială, ne vom revedea. Cu părere de rău, nu ne-am mai întâlnit. Sunt sigur că el călătorește bine în următoarea sa aventură, oriunde ar fi aceasta."

"...el nu apare pe nicio listă de supraveghere de acest gen și nu a fost niciodată condamnat sau acuzat de vreo deviație sexuală. Se pare că este acuzat că are opinii controversate, adică pledează pentru scăderea vârstei de consimțământ. Nu sunt de acord cu această opinie, dar pot tolera ca oamenii să aibă opinii cu care nu sunt de acord și care nu fac rău nimănui. [...] Lamborn Wilson a fost prietenul unui prieten apropiat al meu [...] să călătorească în pace"⁵

¹ În general, credem că nu este recomandabil să subestimăm măsura în care "libertatea bărbaților adulți de a urmări sexual copii" este întotdeauna încorporată în tot ceea ce Hakim Bey spune despre "libertate".

² "Leaving Out the Ugly Part: Hakim Bey/Peter Lambourn Wilson," de Anonymous.

³ For Peter Lamborn Wilson (1945-2022) de Julius Gavroche

⁴ Hakim Bey has died, Anonymous

⁵ Ne întrebăm de ce un anarhist ar considera că "condamnările statului" sunt sinonime cu adevărul. În orice caz, atât autorul articolului care este "dezmințit" în acest comentariu - Robert Helms - cât și istoricul anarhist Spencer Beswick raportează că scena anarhistă din New York de la sfârșitul anilor '90 considera un secret de taină faptul că Hakim Bey urmărea sexual tinerii băieți. Ne întrebăm dacă acei copii "călătoresc în pace".

Poate că prin transformarea lui Anarxista dintr-o personalitate de pe Twitter care era în continuu conflict cu anarhiștii (reali) într-un martir care a murit într-o fantezie idealizată de "luptă împotriva abuzurilor", Lloyd s-a gândit să își canonizeze propriile fantezii și resentimente despre faptul că bărbații cishetici nu mai sunt ascultați suficient, și mai ales susținerea sa pentru sexul între adulți și copii, ca "teorie anarha-feministă". Acum, devenită de neatins printr-o moarte eroică, viziunea personală a lui Lloyd asupra "eliberării sexuale" anarho-feministe ca fiind legată de disponibilitatea sexuală a corpurilor marginalizate, în special a corpurilor adolescente, pentru bărbații cishetici, putea fi poziționată ca fiind mai autoritară decât vocile anarho-feministelor reale, care erau un ghimpe constant în coasta lui. Acest lucru pare evident în necrologul, trimis imediat la Anarchist Library, din care atât de mult a fost dedicat unui lung manifest în apărarea agresiunii sexuale asupra copiilor. De asemenea, el și-a însușit deja numele și moștenirea Emmei Goldman, o anarho-feministă moartă cu adevărat, pentru a-i conferi credibilitate personajului său "Anarxista" (al Emmei) chiar cu mult înainte de moartea falsificată. Remarcăm reacțiile la vestea⁶ despre moartea "Anarxistei":

"Îmi va fi dor de tine, luptătoare și iubită. Sunt atât de multe lucruri despre care nu am putut vorbi, ultima noastră comunicare s-a încheiat atât de prompt. O să-mi fie dor de tine prin comunicare, prin inspirații, prin opiniile tale despre anarhie, **prin împărtășirea de poze inspirate, personale și sexy.** Îți mulțumesc pentru tot, ne vom revedea în altă parte... <3 <3☒ (subliniere adăugată)

Imaginea de mai sus a fost postată de utilizatorul "Rest In Power My Love" (care, în opinia noastră, nu poate fi exclus ca fiind un alt Andrew Lloyd sock). Sărbătorirea împărtășirii de către Anarxista a "pozelor sexy", devine destul de tulburătoare în lumina faptului că se știe că acestea erau imagini furate, că Lloyd "împărtășea" corpul real al altcuiva fără știrea sau consimțământul acestuia.

"damn rip :(urma să încep să le citesc după ce am auzit discuția recentă de pe podcast. urăsc când **un nume sare mai sus pe lista mea de lectură pt că autorul a murit** pentru cei interesați: <https://theanarchistlibrary.org/category/author/anarxista-goldman>" (subliniere adăugată)

"odihnească-se în pace, [sic] sunt șocat... **s-ar putea să citesc una dintre piesele sugerate de ei în următoarea săptămână.** Uneori erau lungi, dar din ce am citit erau interesante. Am lenevit prea mult pentru a le aprecia. O persoană bună a părăsit pământul". (subliniere adăugată)

Sau răspunsurile de pe twitter, unde anarhiștii au încercat să aducă în discuție istoricul ei de apologie a violului:

"Chiar în urma faptului că un anarhist respectat a fost dezvăluit ca fiind un abuzator în serie⁷, o altă persoană care a fost **ostracizată de comunitate** a murit astăzi apărându-și prietena de un abuzator. Asta arată că majoritatea dintre voi sunteți niște judecători teribili de caractere." (subliniere adăugată)

Acest comentariu sugerează că anarhiștii și anarho-feministele care l-au "ostracizat" pe Andrew Lloyd din "comunitatea" noastră nu ar fi trebuit să-l "judece" atât de aspru din cauza faptului că susținea sexul între adulți și adolescenți. După cum au spus susținătorii lui Hakim, "Se pare că este acuzat că are opinii controversate, adică pledează pentru scăderea vârstei de consimțământ". În cele ce urmează, cel de-al doilea citat este o replică directă la primul:

⁶ Anarxista Goldman, 1996-2023

⁷ aceasta este o referire la o personalitate anarhistă cunoscută pentru participarea la revolta de protest din zona Portland în 2020. O supraviețuitoare a ieșit în față dezvăluind agresiunea sa sexuală asupra lor cu puțin timp înainte de evenimentele discutate în acest eseu, urmată câteva zile mai târziu de o a doua supraviețuitoare.

”Dacă mai contează, cred că **acuzațiile la adresa ei au fost exagerate** și că majoritatea detractorilor ei de pe internet nu vor avea niciodată curajul pe care, în mod evident, l-a avut ea. Eu zic să o lăsăm să se odihnească”.

”Era vorba despre o fată de 15 ani care avea o relație cu Alexander Berkman. Aș spune că este pur și simplu foarte ignorant să numești un astfel de lucru ‘pedofilie’, când pedofilia este considerată pentru copiii pre-pubertate. De asemenea, nu uitați argumentele pe care le-a adus, care nu este doar ‘hurr durr pedofilie’”

Pentru a fi clar: ”acuzațiile” aduse lui Andrew Lloyd, ca personaj ”Anarxista”, au fost că el a susținut sexul între adulți și adolescenți: acest lucru este indiscutabil adevărat și el a afirmat în mod repetat acest lucru, inclusiv în necrologul său scris de el însuși. Acest utilizator nu își exprimă îndoiala cu privire la adevărul acestui fapt, ci exprimă judecata de valoare conform căreia este o reacție exagerată să se considere că apărarea sexului între adulți și adolescenți este o problemă serioasă. Răspunsul joacă cartea ”din punct de vedere tehnic, este vorba de efebofilie”, în apărarea ”nuanțelor” pe care Andrew Lloyd, un prădător sexual care a vizat lucrătorii sexuali, le-a adus subiectului. Acestea sunt expresii ale valorilor personale, învelite în apărarea unei eroine ”curažoase” recent decedate.

Nu doresc să insist mai mult asupra acestui aspect. Fie că Lloyd a căutat în mod conștient să provoace acest răspuns - răspândirea activă a retoricii sale antifeministe și antiliberare a tinerilor în cercurile anarhiste sub acoperirea oferită de moartea unei anarho-feministe eroice - asta este ceea ce pare să se fi întâmplat.

Anunțul morții Anarxistei Goldman și necrologul, ambele scrise de Lloyd, au fost semnate cu ”Odihnește-te în putere”.

”Odihnește-te în putere” este o frază inventată de eliberatorii negri pentru a-și comemora camarazii morți, care au fost uciși de statul suprematist alb. Numai acest lucru face ca Andrew Lloyd să fie al dracu de revoltător faptul că a ales să își încheie ”anunțul de deces” și necrologul, scris de el însuși, spunându-i marionetei sale care face apologia violului să se ”odihnească în putere”. Dar este deosebit de revoltător atunci când este luat în contextul în care ”puterea” este exact ceea ce a trăit Lloyd; puterea este ceea ce a afirmat asupra unei serii de victime marginalizate. Iar puterea - puterea continuă a propriei sale voci, puterea de a anula și de a suprascrie vocile și experiențele supraviețuitorilor de viol, ale genurilor marginalizate, ale lucrătorilor sexuali și ale tinerilor, este ceea ce el însuși și-a propus să exercite chiar și atunci când personajul său ”Anarxista” a ”murit”.

Vorbind despre visele sale de răzbunare împotriva femeilor, Lloyd a declarat în mod explicit că preluarea ”înapoi” a puterii de la ele era telosul fanteziei sale. Dar putem vedea prin acțiunile sale că puterea pe care femeile i-au ”luat-o” în primul rând, puterea pe care el a luat-o ”înapoi” a fost propria putere a victimelor sale de a refuza consimțământul, agenția lor, puterea lor asupra propriilor corpuri. Aceasta era puterea pe care el se simțea datorată, pe care simțea că are dreptul să și-o însușească printr-o manifestare de violență biblică.

Cum de mai multe organizații anarhiste de renume nu au observat că au publicat un manifest de pedofilie?

Această întrebare trebuie să fie pusă mai degrabă ca o întrebare deschisă pentru organizațiile în cauză. Au existat o serie de organizații care au distribuit manifestul sau au postat elogiile pentru Anarxista. La momentul scrierii acestui articol, manifestul/obiceiul de pedofilie pentru o persoană falsă este încă listat public de către Anarchist Federation, fără comentarii sau clarificări ulterioare, din câte știm noi. Postarea Anarchist News de pe Twitter care îi urează lui Anarxista ”Odihnească-se în putere” rămâne publică, cu o dezmințire despre faptul că ”posibil” să fie o farsă. Cu toate acestea, Anews a postat de

atunci textul integral al reportajului Daily Beast despre acest fiasco⁸, care, în opinia noastră, este un rezumat rezonabil de bun⁹ al evenimentelor și include și câteva citate din declarațiile lui Lloyd după ce a recunoscut farsa.

The Anarchist Library a eliminat rapid obituarul atunci când a apărut vestea păcălelei și, într-o mișcare sincer fără precedent pentru Anarchist Library, a eliminat mai târziu restul scrierilor "Anarxistei Goldman"¹⁰, într-un gest pe care noi îl considerăm de bună credință ca fiind un efort de a elimina nu doar scrierile publicate sub pretexte false, ci și lucrările unui autor despre care se știe că este motivat ideologic de o agendă fundamental anti-anarhistă de acoperire a abuzurilor sexuale.

Cu toate acestea, trebuie să ne întrebăm de ce multe alte texte reacționare rămân în catalogul Anarchist Library din motive pe care nu le putem ghici. Să luăm, de exemplu, "The Poverty of Feminism" de Dominique Karamazov, care descrie violul ca fiind "consecința" comportamentului "iresponsabil" al femeilor care caută atenție, printre altele.¹¹ Sau "Feminism as fascism" al lui Bob Black, care descrie violul ca fiind ceva ce feministele "insistă că le-a fost provocat lor (sau mai degrabă, după cum se dovedește de obicei, unei alte "surori" presupuse: feministele radicale tipice o duc destul de bine)" - implicația fiind că afirmațiile feministelor despre viol sunt inventate, iar victimele "presupuse".¹² Sau să luăm ITS communiques,¹³ un grup puternic criticat de anarhiști pentru că își revendică meritele pentru femicidul lui Lesvy Rivera, în vârstă de 22 de ani, promovează violul și se bucură de misoginism și chiar încercarea să bombardeze un squat anarhist.¹⁴ Sau "The Ideology of Victimization" de Feral Faun, alias Wolfi Landstreicher, o reacție anti-feministă produsă după ce Landstreicher a văzut niște graffiti pe care scria "bărbații violează."¹⁵ În catalogul Anarchist Library au rămas articole care elogiază infanticidul și care îl laudă pe neo-nazistul Adam Lanza pentru actele sale de violență autoritară de sus în jos, autoritaristă, de tip adult-supremacist împotriva copiilor și tinerilor, iar experiența noastră personală arată că, (ca de obicei, atunci când anarhiștii încearcă să riposteze împotriva acestui stil de retorică opresivă pseudo-radicală de sus în jos, în special a retoricii misogine, transfobe și a retoricii adulților-supremaciste), cei care văd în aceasta o problemă sunt respinși cu dispreț ca fiind moralisti, prude isterice și așa mai departe. În cazul lui Bob Black, cel puțin autorul - turnător¹⁶, oricât de turnător ar fi și el - este cunoscut ca scriitor anarhist. La fel și Wolfi Landstreicher. În cazul comunicatelor ITS, ne putem imagina că aceste documente fac parte din istoria anarhistă și, prin urmare, este important să fie păstrate (deși, în opinia noastră, ar fi necesară o clauză de renunțare la un anumit tip.) Dar nu înțelegem deloc de ce un text precum "Sărăcia feminismului" al lui Dominique Karamazov ar fi trebuit să fie publicat vreodată pe o arhivă anarhistă, în primul rând, și cu atât mai puțin să rămână acolo mult timp după ce a fost eliminat din alte publicații precum LibCom. Nu există aproape nicio parte a acestui text care să nu fie într-un fel explicit reacționar, de la apologia violului la retorica anti-avort din rânduri precum "Problema avortului este, de asemenea, problema acceptării de către femeie a rolului ei de mamă". "Dominique Karamazov" este un pseudonim folosit de comunistul francez de stânga Dominique Blanc, principalul colaborator al revistei de ultra-stânga în care a fost publicat inițial textul, *La Guerre Sociale* - o revistă cunoscută pentru susținerea negaționismului istoric și a negaționismului Holocaustului¹⁷ (Dominique Blanc este publicat și pe Anarchist Library sub numele său real). Nu ne

⁸ Serial Catfisher Posed as Anarchist Sex Worker to Tweet About 15-Year-Olds, by Kelly Weil, Anews. Publicat original pe Daily Beast

⁹ în ciuda asocierii cuvântului "anarhist" la un articol despre entuziaștii cripto "anarho"-capitaliști

¹⁰ The Anarchist Library pe Twitter: "O scurtă actualizare a proiectului bibliotecii engleze: Am dezpublicat toate textele Anarxista Goldman din bibliotecă."

¹¹ The Poverty of Feminism, de Dominique Karamazov

¹² Feminism as Fascism, Bob Black

¹³ Communiques of ITS, Individualists Tending to the Wild

¹⁴ Of Indiscriminate Attacks & Wild Reactions, de Edelweiss Pirates

¹⁵ The Ideology of Victimization, de Feral Faun, în *Feral Revolution*

¹⁶ Scrisoarea lui Bob Black către Poliția din Seattle

¹⁷ Gilles Dauvé – Jean Barrot [Philippe BOURRINET], Redacción y Colaboraciones, ser histórico

este deloc clar de ce ar trebui să i se acorde acestui document legitimitatea de text "anarhist" pe care pare să i-o confere listarea sa pe Anarchist Library.

Nu intenționăm să scoatem în evidență Anarchist Library. Au fost mulți alții care au pus în circulație necrologul și dorim să remarcăm din nou că l-au eliminat rapid și, la scurt timp după aceea, au eliminat toate lucrările lui Andrew Lloyd. Nu căutăm nici să "certăm" și nici, așa cum fără îndoială mulți oameni au strigat deja pe ecranele lor, să cerem "purtate".

În ceea ce privește distribuția materialelor NAMBLA în librăriile anarhiste precum Bound Together Books, Robert Helms scrie: "Nu condamn conservarea niciunei literaturi, dar observ că scena anarhistă oferă spațiu și distribuție pentru materiale pedo-anarhiste și, în același timp, refuză să examineze fenomenul."¹⁸ De asemenea, nu cerem o epurare a "textelor proaste" - Cerem ca anarhiștii să fie dispuși să examineze fenomenul în întregime.

Vrem doar să întrebăm doar de ce apologia violului, apologia pederastiei și antifeminișmul nu sunt considerate în mod automat ca fiind anti-anarhiste.

Anarhismul, așa cum majoritatea anarhiștilor pe care i-am întâlnit vreodată definesc termenul, se referă la distrugerea tuturor ierarhiilor, punându-ne în opoziție față de orice dominație și subordonare. Nu rezultă că textele care fac apologia unor forme de dominație și ierarhie ar trebui să fie considerate "anarhiste".

Ne întrebăm, de asemenea, dacă textele de această natură ar fi circulat în mediile, organizațiile și arhivele anarhiste dacă ar fi atacat în același mod autonomia corporală a bărbaților cisheți? Manifestul "S.C.U.M. (Society for Cutting Up Men) Manifesto" al lui Valerie Solanas nu este găzduit de Anarchist Library sau de orice altă sursă anarhistă pe care am putut-o găsi și suntem de acord că nu are ce căuta în niciun cerc anarhist. Cu siguranță nu dorim ca acesta să fie găzduit de operațiuni anarhiste precum The Anarchist Library, dintr-un simț deformat al "ambelor părți" sau al "corectitudinii". Dar dacă "Manifestul S.C.U.M." este exclus pe bună dreptate, de ce textele care atacă corpul de autonomie al genurilor marginalizate nu sunt considerate la fel de nepotrivite pentru un proiect arhivistic anarhist? Excluderea de către Library a operelor lui Michel Foucault¹⁹ este bine cunoscută și, în opinia noastră, pe deplin justificată²⁰ Evident, nu este cazul că Anarchist Library menține un standard de a nu exclude nimic, indiferent cât de ne- sau anti-anarhist ar fi. Dar de ce, atunci, textele care promovează dominația, subordonarea și exploatarea sexuală a femeilor, a genurilor subalterne și a copiilor nu sunt văzute în același mod?

Ce face ca aceste texte să fie diferite? Ce le face să fie scutite de denunțarea anarhistă a tuturor ideologiilor care impun dominația, subordonarea și exploatarea unora în beneficiul altora?

Sperăm că, poate, explorarea acestor întrebări poate oferi o perspectivă asupra modului în care manifestul pederastiei lui Andrew Lloyd a fost publicat cu succes pe site-urile anarhiste ca o completare adecvată la corpul colectiv al "teoriei anarhiste" în primul rând.

Cum a reușit Andrew Lloyd să treacă drept "anarho-feminist" printre anarhiști, care ar trebui să știe cu ce se potrivește și cu ce nu se potrivește gândirea anarhistă?

Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie mai întâi să facem o distincție între cei care au fost înșelați cu sinceritate și cei care au acționat ca facilitatori.

¹⁸ Paedophilia and American Anarchism – the Other Side of Hakim Bey, Robert Helms, 2006

¹⁹ EDIT: The Anarchist Library listează de fapt o mână de scrieri ale lui Foucault, dar exclude lucrările sale majore/integrale.

²⁰ În mod ciudat, aceasta va fi probabil una dintre cele mai controversate afirmații din acest eseu. Nu am nici spațiul, nici dorința de a explora pe deplin rolul ciudat al unor figuri de referință precum Michel Foucault în dezbaterile (mai ales online) despre teoria anarhistă, dar voi observa că sunt în general de acord cu diversele critici anarhiste ale teoriei lui Foucault despre putere și dominație.

Se știe deja că Lloyd este un exploatator sexual în serie și că a forțat multe victime online să facă acte și imagini sexuale. Aceste persoane nu pot fi considerate responsabile pentru că nu au reușit să "vadă" manipulările unui abuzator sexual dedicat, așa cum nu poate fi considerată responsabilă nicio altă victimă a exploatării sexuale. Ele merită solidaritatea și sprijinul nostru.

În plus, pur și simplu, nu toată lumea vede sau citește tot ceea ce face sau spune altcineva online. Mulți oameni au interacționat cu "Anarxista" fără să afle despre faptul că "ea" pledează pentru sexul între adulți și adolescenți sau copii. O mulțime de oameni au fost sincer șocați după ce vestea despre farsă a fost făcută publică și și-au exprimat cu groază faptul că nu au știut niciodată despre apologia abuzului în primul rând. Activitățile online zilnice obișnuite ale lui Andrew Lloyd nu au virat întotdeauna neapărat spre anti-anarhism și apologia abuzurilor evidente. În cele din urmă, el a manipulat în mod deliberat emoțiile numeroșilor săi adepți pentru a-și menține farsa și a prezentat o față publică extrem de îngrijită și manipulative. Nu este rezonabil să îi considerăm pe toți la fel de responsabili pentru că nu au reușit să vadă prin intermediul unei persoane cultivate în mod deliberat. Nici măcar anarhiștii și anarho-feministele care au tras un semnal de alarmă cu privire la apologia abuzurilor cu luni în urmă nu au prezis răsturnarea de situație că totul a fost o farsă.

Dar asta ne aduce la cei care au văzut apologia abuzului și au continuat să îl susțină pe Andrew Lloyd ca "anarho-feminist" și, mai mult, ca o voce pentru lucrătorii sexuali. Am citat mai sus câteva dintre răspunsurile lor la anunțul "morții" și nu le vom expune din nou pe toate. **Eșecul central al acestui grup, după cum îl vedem noi, a fost eșecul de a vedea apologia sexului între adulți și adolescenți (viol) ca fiind o "mare problemă", o problemă serioasă sau ca fiind fundamental incompatibilă cu etica anarhistă.**²¹ În opinia noastră, acesta este același eșec care îi determină pe mulți din cercurile anarhiste să continue să ridice în slăvi figuri precum Hakim Bey.

Este un eșec de a lua violul, cultura violului, eliberarea tinerilor și eliberarea genului ca preocupări politice serioase.

Reflectând asupra fiascoului din ziua următoare, Håkan Geijer scrie:

"Discutând cu câțiva prieteni SWer(Sex Workers, lucrători sexuali), și unul dintre lucrurile din saga Anarxista care ne-a iritat cu adevărat și care părea incongruent a fost modul în care a vorbit despre sex. SWers au tendința de a avea două moduri de a vorbi despre Johns(clienți). Fiind foarte grafici pe conturile lor publice. Sau făcându-i praf ca fiind scârboși sau plictisitori pe conturile lor private. Contul lui Anarxista nu era un cont pentru clienți, dar ea a vorbit despre a face FSSW(Full-service sex work) cu Johns în cel mai vulgar mod care se simțea ca o publicitate, dar pentru publicul greșit. Unul care a ieșit cu adevărat în evidență a fost faptul că vorbea despre faptul că îi plăcea să primească în fund sculele unor bărbați la întâmplare. Pentru un cont personal care vorbea despre Johns și nu despre sexul de petrecere kink din camera întunecată, asta a fost pur și simplu... dubios. Cei mai mulți (poate toți?) SWers radicali pe care îi cunosc sunt homosexuali și, în general, acceptă oamenii din spectrul ace(asexual). Dar toată treaba lui Anarxista a fost "nu vă place să auziți despre mine că mă fut cu scule? hmpf. prude much?" Care pur și simplu nu se potrivea cu ceea ce ar spune cei mai mulți SWers anarhiști cu vârsta de în jur de 25 ani.

(Ea a avut multe alte opinii SWERFy(SWERF=Sex Worker Exclusionary Radical Feminist, feministe radicale care exclud lucrătoarele sexuale) și teribile despre SW, dar asta e o altă poveste)

Ea a confundat această sexualitate vulgară hiper-în-față cu eliberarea sexuală, iar când ai cunoștință că era un pedo în jur de 50 de ani în vârstă, cronic online, izolat social, este complet logic că ea a fost fantezia lui și genul de persoană pe care a vrut să fută."²²

²¹ Un lucru pe care chiar și Daily Beast a reușit să îl facă corect.

²² Håkan Geijer on kolektiva.social, 12 Ianuarie, 2023

Utilizatorul Mastodon și lucrătorul sexual @antifastripper a răspuns: "Nu sunt deloc familiarizat cu acel cont în special, dar un cont SW care nu se confruntă cu clientul și care se delectează cu comentarii grafice supraseduale este 100% o marcă distinctivă a unui client care pretinde a fi un SWer. Adevărații SWers sunt aproape universal săturați, dezgustați sau plictisiți. Un indiciu evident."²³

Anarhistul NoBonzo scrie: "dacă ești sau ai fost un lucrător sexual, recunoști imediat exact tipul de persoană care este Andrew și știi cât de complet înfiorător, enervant și deranjant este acest tip de om"²⁴

Considerăm că este semnificativ faptul că Lloyd a fost prins relativ repede atunci când opera în principal în spații pentru lucrătorii sexuali, deoarece lucrătorii sexuali reali au recunoscut rapid comportamentul unui John prădător; totuși, el a reușit să își creeze o reputație populară și să o mențină timp de doi ani atunci când opera în spații anarhiste, unde perspectivele lucrătorilor sexuali sunt în mare parte subsumate de stereotipurile liberale și patriarhale. Lloyd vindea o fantezie a ceea ce înseamnă "eliberarea sexuală" și eliberarea lucrătorilor sexuali, pe care un număr mare de anarhiști au vrut să o cumpere, dar pe care lucrătorii sexuali reali au văzut rapid că era o fantezie orientată spre client - o fantezie a muncii sexuale ca fiind sex, dar nu muncă, ca fiind scutită în mod unic de condițiile exploatare și abuzive ale relațiilor de muncă capitaliste, pentru că este sex, iar sexul ar trebui să fie eliberator în sine. Reputația sa de voce anarhistă pentru lucrătorii sexuali și de autoritate în materie de sexualitate anarhistă i-a permis să abuzeze și să exploateze imaginea unui lucrător sexual anonim fără consimțământul acestuia, chiar și să posteze nudurile lor însușite pentru a le expune, și i-a permis să constrângă sexual un număr incalculabil de tineri radicali. Din punctul nostru de vedere, comentariile de mai sus evidențiază un al doilea eșec al mediului anarhist online: eșecul de a asculta perspectivele lucrătorilor sexuali reali pe tema muncii sexuale.

Este un eșec de a trece dincolo de narațiunile simpliste de împuternicire liberală despre munca sexuală și lupta lucrătorilor sexuali, narațiuni care, în mod fundamental, nu reușesc să înțeleagă lupta pentru drepturile lucrătorilor sexuali ca o luptă a lucrătorilor.²⁵

În cele din urmă, considerăm că, în general, aceste evenimente evidențiază un eșec al cercurilor anarhiste de a fi minim educate cu privire la anarho-feminism. Din experiența mea, cei mai mulți anarhiști nu cunosc numele niciunei anarho-feministe în afară de Emma Goldman (aceeași a cărei fantomă Andrew Lloyd a reușit să o coopteze destul de ușor în propriile scopuri prădătoare, în ciuda faptului că a făcut ocazional comentarii misogine despre Goldman însăși). Dacă sunteți norocoși, s-ar putea să o cunoască pe Voltairine de Cleyre, dar este puțin probabil să îi fi citit lucrările. Aproape niciodată nu am întâlnit anarhiști on sau off-line care să fie familiarizați cu vreo scriere anarho-feministă care a fost produsă după ce termenul "anarho-feminism" a fost de fapt inventat în anii '70, sau cu gândirea feministă queer, sau cu gândirea transfeministă. Emma Goldman este în regulă - deși susținerea idealurilor eugeniste în scrierile sale despre controlul nașterilor sugerează că nu este o sursă foarte holistică sau intersecțională în ceea ce privește gândirea feministă anarhistă - dar vă rugăm să treceți dincolo de operele unor figuri celebre de mult decedate.

Nimeni care este familiarizat cu gândirea anarho-feministă contemporană rudimentară nu ar putea vedea în susținerea sexului adult-adolescent sau adult-copil o "eliberare sexuală" sau altceva decât cele mai superficiale cerințe ale masculinităților patriarhale și o repliere reacționară care se potrivește mai bine cu viziunea asupra lumii a republicanilor care susțin cu perseverență căsătoria copiilor decât cu ceva feminist. În timp ce Andrew Lloyd ar fi putut să treacă drept anarhist datorită corpusului deja existent de scrieri misogine și manarhiste, nu există niciun motiv întemeiat pentru care ar fi trebuit să poată trece drept anarho-feminist în fața unui public minim familiarizat cu ceea ce înseamnă acest termen.

²³ Malice on kolektiva.social, 12 Ianuarie, 2023

²⁴ NoBonzo pe Twitter, 12 Ianuarie, 2023

²⁵ Pentru o lucrare excelentă despre lupta pentru drepturile lucrătorilor sexuali și despre intersecțiile dintre muncă, sexualitate, gen și gândirea feministă, vă rugăm să consultați Juno Mac și Molly Smith, *Revoltng Prostitutes*.

5. Elefantul din cameră, sau: Avem o problemă imensă

În cele din urmă, este din ce în ce mai imposibil să se evite abordarea directă a problemei:

Mișcarea anarhistă are o problemă de apologie a violului.

Dimensiunea problemei

Acest lucru nu este deloc specific mișcării anarhiste și, de fapt, este ceva ce are în comun cu aproape toate celelalte tendințe politice, de la liberalism la stalinism, la liberalismul de dreapta și fascism. Este atât de adânc înrădăcinat în pseudoștiința transfobă a sexologilor precum James Cantor și Ray Blanchard, încât ar necesita un eseu separat.¹ Dar noi nu ne adresăm staliștilor care apără violul și lăsarea însărcinată a Lidiei Pereprygin, o fetiță de 13 ani, nici libertarienilor de dreapta care se plâng de combinația dintre legile privind vârsta de consimțământ și legile privind munca copiilor, care îi împiedică să contracteze legal serviciile sexuale ale copiilor, nici fasciștilor care se exprimă poetic despre dominația sexuală a violatorilor și pederăștilor din Grecia Antică și Roma. Noi ne adresăm anarhiștilor.

Pentru a începe, trebuie să ne facem o idee despre amploarea problemei. Istoricul anarhist Spencer Beswick oferă o perspectivă importantă² asupra istoriei și prevalenței apologiei ”pedofiliei” în discursul anarhist, pe care am reprodus-o aici (editată ușor pentru formatare):

”În mai-iulie 1989, *Anarchy: A Journal of Desire Armed* a publicat un ”număr special despre sexualitatea copiilor” care începea cu ”Pedophilia: Views from The Other Side’. Acest lucru a declanșat ani de zile de articole și scrisori care apărau sexul cu copii (a se citi: viol) din partea editorilor și a colaboratorilor obișnuiți.

Acest lucru reflectă o aripă a mișcării anarhiste care a apărut mult timp ”libertatea” oame- nilor (**de obicei bărbați**) de a agresa copii folosind un limbaj anarhist.

M-am gândit la acest lucru de când Hakim Bey/Peter Lamborn Wilson a murit în urmă cu câteva luni. După cum se spunea într-o expunere despre el cu ani în urmă, Bey ”folosește anarhismul într-un mod etic deformat și oportunist, pretinzând că sexul între adulți și copii este o libertate naturală.” <https://libcom.org/book/export/html/1455>

Când Bey a murit, eu făceam cercetări la colecția Labadie a Universității din Michigan. Am citit numeroase numere din *Anarchy: A Journal of Desire Armed* din anii 1980-1990 și am fost șocată să văd **cât de centrală și de răspândită era apărarea sexului cu copii (violul)**. Un anarhist care a trăit în New York în anii ’90 mi-a spus că era un secret de taină că Hakim Bey prăda băieți tineri și că părinții se avertizau reciproc să se ferească de el. Acest lucru este de obicei omis din istoria sa și din istoria anarhismului în general.

¹ Anarchisteminist, James Cantor, paedophilia, and the “Gender Critical” movement

² Spencer Beswick pe Twitter, 10 August, 2023

Nu mai este nevoie să spun că acesta este un aspect rușinos al mișcării anarhiste, care **trebuie expus, criticat și respins fără milă. El pune sub semnul întrebării întreaga abordare politică și etică a acestei aripi a mișcării anarhiste.** Refuz să o apăr sau să mă asociez cu ea.” (subliniere adăugată)

Ceea ce demonstrează Beswick este că Hakim Bey nu este un caz izolat: apărarea, **de obicei de către bărbați**, a sexului cu copii, a fost o temă ”centrală și prevalentă” în numerele adunate ale Anarchy: A Journal of Desire Armed (un fapt care cu siguranță dă o nouă interpretare sumbră conceptului de ”Desire Armed”, ”Dorință Înarmată”).

Haideți să încercăm să răspundem, în parte, la apelul de a expune, critica și respinge fără milă această aripă anti-liberală a mișcării anarhiste, dar cu prefața că exemplele următoare sunt o încercare de a cerceta în linii mari terenul, nu o listă completă a tuturor materialelor care există sau chiar pe care le cunoaștem deja și le-am catalogat - acestea sunt doar sursele cele mai ușor disponibile (și, în unele cazuri, încă foarte citite și citate).

Wolfi Landstreicher/Feral Faun, bărbatul atât de revoltat de vederea graffiti-ului pe care scria ”bărbații violează” încât a scris un text anti-feminist ca răspuns, a inclus un eseu intitulat ”Child Molestation vs. Child Love”(Molestarea copiilor vs. iubirea copiilor), în ”Rants: Essays and Polemics of Feral Faun”. Mai jos este un extras:

”Toți acești ani de reprimare și de acceptare forțată a autorității îl transformă pe copil într-un adult, ceea ce, în această societate, înseamnă un sclav conformist, ascultător și, de obicei, anxios. **Natura acestui proces de educație este cea care face ca societatea să-l definească pe iubitorul de copii ca fiind un diavol. Căci pentru iubitorul de copii, un copil nu este o bucată de lut care să fie modelată după voința autorității. El/ea este un zeu, o manifestare a lui Eros.** Iubitorul de copii încurajează exprimarea liberă a senzualității copilului și subminează astfel întregul proces de educație.”³ (subliniere adăugată)

Comparați acest lucru cu remarcile lui Andrew Lloyd cu privire la semnificația cuvântului ”pedofil”:

”Un tip de sex imaginabil, trebuie să recunoaștem cu toții, oricât de mult ne displace, este sexul cu copiii. ’Pedofilie’, după cum subliniază Julie Peakman, provine din două cuvinte grecești care înseamnă ’copil’ [deci nu ’tânăr’ sau ’adolescent’] și ’dragoste’ sau ’prietenie’. **”Pedofilie” înseamnă, din punct de vedere lingvistic, ”iubire de copii”.** Se va observa acolo, poate cu uimire, având în vedere panica morală generală pe care cuvântul ”pedofilie” o trezește în majoritatea oamenilor din ziua de azi, că acest cuvânt nu înseamnă ”abuz de copii” - deși, desigur, în utilizarea modernă a limbii engleze, acesta are această semnificație. În prezent, a fi numit pedofil este cam cel mai rău lucru de care te poate acuza cineva - ceea ce este ciudat pentru un cuvânt care la început și-a propus să fie **despre iubire.**⁴ [...] acest tip de atracție sexuală a fost complet **demonizat**, chiar dacă ideea abstractă de copii [ca ființe nonsexuale, pure sau nepătate, virginale] este complet idealizată în același timp. Ne întrebăm, de fapt, **ce s-ar întâmpla dacă un copil însuși s-ar declara cu adevărat doritor de o relație pedofilă cu un adult...**” (subliniere adăugată)

În timpul târgului de carte de la San Francisco din 2005, colectivul anarhist Bound Together Books a fost criticat pentru că a insistat să alibă în vânzare publicațiile NAMBLA. Când a fost presat, un membru al colectivului a fost citat spunând că, ”a forța problema ar distruge librăria.”⁵

³ Wolfi Landstreicher: Child Molestation Apologist, de heresydistro

⁴ Trebuie remarcat faptul că acest pasaj denotă o cunoaștere extraordinar de slabă a lingvisticii în general și a etimologiei în special, fie ca disciplină, fie în ceea ce privește etimologia acestui cuvânt specific. Pur și simplu, nu așa se urmărește istoria semantică, iar această afirmație reprezintă o dezinformare în toată regula.

⁵ Paedophilia and American Anarchism – the Other Side of Hakim Bey, Robert Helms, 2006

Un membru al colectivului, care a scris în numele Bound Together Books, a răspuns criticilor online, considerând că este vorba de o problemă de acord cu dezacordul:

”cărți și periodice despre terorism, pacifism, drepturile animalelor, conspirație, crimă și o varietate de alte subiecte pe care unii oameni le consideră respingătoare. Nici un singur membru al colectivului nu este de acord cu tot ce se găsește în magazin. Noi ne înțelegem. Și voi puteți face la fel. [...] Târgul de carte nu este pentru toată lumea. Dacă nu este pentru tine, nu veni. Dacă veniți, fiți politicoși și respectuoși cu toți ceilalți de acolo, inclusiv cu deținătorii de mese, fie că vă plac sau nu. Dacă provocați probleme, indiferent de motiv, veți fi expulzat fizic.”⁶

Semiotext(e), o revistă independentă puternic influențată de teoria poststructuralistă franceză, în special de operele lui Deleuze, Guattari și Foucault, este populară printre anarhiști, în special printre anarhiștii poststructuraliști, și în special pentru publicarea cărții *The Coming Insurrection* de *The Invisible Committee*... și a fost, de asemenea, un actor important în promovarea și distribuirea apologiei violului în mediile anarhiste și autonomiste. Vom evidenția două numere publicate la începutul anilor '80, dar trebuie subliniat faptul că aceste două numere nu reprezintă întreaga imagine - mai degrabă, pederastia și pedofilia sunt teme recurente în istoria revistei.

În 1980, revista a publicat un număr special intitulat ”Loving Boys/Loving Children”, care conținea interviuri între filozoful francez Guy Hocquenghem și David Thorstad, fondatorul NAMBLA, o ”selecție a legilor în vigoare în diferite state americane cu privire la pederastie”, un interviu între redactorul-șef al Semiotext(e) Sylvère Lotringer și Mark Moffett, în vârstă de 15 ani, despre ”relațiile sexuale ale adolescentului cu bărbății”, precum și prima traducere în limba engleză a unui interviu cu Michel Foucault, Guy Hocquenghem și Jean Denet sub titlul ”Pericolul sexualității copiilor.”⁷

La momentul redactării acestui articol, singura copie online a textului integral al ”Pericolului sexualității copiilor” al lui Foucault, așa cum a fost publicat inițial în Semiotext(e), este găzduită de site-ul unui grup numit IPCE, fost ”International Pedophile and Child Emancipation”, o organizație de apărare a ”pedofiliilor”.

(Nu mai este nevoie să remarcăm faptul că scena poststructuralistă franceză are propria sa istorie oarecum infamă cu apologia pederastiei - cea mai cunoscută fiind petiția pentru abolirea vârstei de consimțământ, care este subiectul interviului în cauză).

În anul următor, 1981, Semiotext(e) a publicat numărul 10, ”Polysexuality”⁸, care avea o secțiune despre ”Sexul cu copii”, cu contribuții de la Hakim Bey, Tony Duvert (un filosof francez celebru pentru lucrările sale care apără și celebrează ”pedofilia” și sexul între adulți și copii), William S. Burroughs (care a fost prieten cu Hakim Bey și destul de infam pentru practica sa de turism sexual, prăduindu-se de adolescenți în națiuni colonizate și din Sudul Global, cum ar fi Mexic și Maroc⁹), și Roger Moody, un autointitulat ”activist pedofil” asociat cu organizația britanică ”Pedophile Information Exchange (PIE)”¹⁰ (Cu o ocazie, scriind pentru un grup de campanie numit Paedophile Awareness and Liberation (PAL), Roger Moody, el însuși un lucrător de tineret, a declarat odată: ”Dacă toți pedofilii din școlile comunitare sau din școlile private ar intra în grevă, câți ar fi forțați să închidă sau cel puțin să-și modifice regimul?”¹¹)

Subliniem încă o dată că, deși ne-am concentrat asupra a două aspecte specifice, acest lucru este departe de a se încheia. Mulți dintre colaboratorii obișnuiți ai Semiotext(e), scriitori și chiar editori sunt

⁶ NAMBLA, Indybay Open Publishing Newswire

⁷ SpecificObject: Semiotexte (e) / Semiotext(e) Special, Large Type Series: Loving Boys / Intervention Series 2 : Loving Children (Summer 1980); Semiotext(e), ”Loving Boys” Special Intervention Series 2 (Summer 1980)

⁸ Semiotexte 10, Polysexuality (1981)

⁹ Joseph A. Boone, *Vacation Cruises; Or, the Homoerotics of Orientalism*, 2022

¹⁰ Islington Survivors Network, Report #10 Pro-Paedophile Activism in 1970s and 1980s Islington: PIE Central and Peter Righton

¹¹ Report #10 Pro-Paedophile Activism in 1970s and 1980s Islington: PIE Central and Peter Righton, Islington Survivors Network; Ian Pace, Anton Grey and the Sexual Reform Society 2

FELIX GUATTARI	P. 86 BECOMING-WOMAN.
6. ANIMAL SEX	
FREDERIC ROSSIF	P. 90 THE WILD CELEBRATION
CATHERINE DUNCAN	P. 93 JOURNEYS OF A GENTLEWOMAN.
GILLES DELEUZE/FELIX GUATTARI	P. 97 A BLOATED OEDIPUS.
BERNARD NOEL	P. 102 THE DOGS.
DANIEL SLOATE	P. 106 TRUDY OR THE SECRET APHID.
7. CHILD SEX	
PETER WILSON	P. 108 THE SILVER PIPE CAFÉ.
TONY DUVERT	P. 110 COUNTESS LULU
WILLIAM BURROUGHS	P. 119 THE POPLING
ROGER MOODY	P. 125 THE COMMITTAL.
8. MORBID SEX	
GEORGES BATAILLE	P. 136 THE CULPRIT.

Extras din Semiotext(e) nr. #10, "Polysexuality", Cuprins

CONTENTS

PART ONE: FIVE CONTROVERSIAL AREAS

- CHAPTER 1 'Incest', by Clive Coliman,
CHAPTER 2 'Child Pornography and Erotica', by Richard Green.
CHAPTER 3 'Child Prostitution', by Warren Middleton,
CHAPTER 4 'Gender Differences', by Liz Holton and Kathy Challis.
CHAPTER 5 'Power and Consent', by Eric Prasland.

PART TWO: MISCELLANEOUS CHAPTERS

- CHAPTER 6 'Love and Let Love', by Tuppy Owens and Tom O'Carroll, 93
CHAPTER 7 'Children and Sex: A Child Counsellor's View',
by Michael Ingram, 100
CHAPTER 8 'The Pedophiles', by Beatrice Faust, 106
CHAPTER 9 'Questioning Ages of Majority and Ages of Consent',
by Peter Tatchell, 117
CHAPTER 10 'Ends and Means: How to Make Pedophilia Acceptable...?',
by Roger Moody, 120
CHAPTER 11 'Socialism, Class, and Children's Rights',
by John Lindsay, 134

PART THREE: PROTECTION OR OPPRESSION?

- CHAPTER 12 'Childhood Sexuality and Pedophilia: Some Questions
Answered', by Warren Middleton, 141

PART FOUR: HOW YOUTH SEE THE ISSUES

- CHAPTER 13 'The Oppression of the Young: An Inside Perspective',
by Jeff Vernon, 189

Cuprinsul unei publicații la care a contribuit Roger Moody. Sursa imaginii:
<https://ianpace.files.wordpress.com/2014/07/contents-1.jpg>

sau au fost susținători activi ai sexului între adulți și copii, și chiar pederasta ei înșiși, precum Hakim Bey și William S. Burroughs. "Good Sex Illustrated" și "Diary of an Innocent" ale lui Tony Duvert au fost publicate de Semiotext(e) încă din 2007 și, respectiv, 2010, de exemplu.¹²

Am putea continua - exemplele sunt nenumărate. Zeci de decenii de învățeli "edgy, subversive" pe aceeași repliere patriarhală plictisitoare și jucată. Este o problemă persistentă și omniprezentă. Abia am zgâriat suprafața. Dar noi nu vrem doar să catalogăm problema, ci să descriem natura ei, sursa ei, sursa puterii sale de rezistență.

¹² MIT Press, cărți de autor, "Tony Duvert"

Natura problemei

Deși am plasat un avertisment de conținut la începutul acestui text, dorim să vă avertizăm acum că această secțiune conține unele dintre cele mai potențial declanșatoare (triggering) sau supărătoare materiale, în special pentru cei care au suferit violențe sexuale în copilărie și care au fost puși vreodată să depună mărturie în instanță. Dacă doriți să treceți peste partea asta, dați click aici pentru a trece direct la următoarea secțiune, „Miezul Problemei”

Contribuția lui Roger Moody la nr. 10 din *Semiotext(e)* este izbitor de ilustrativă și merită să fie comparată cu retorica apologiei pe care am văzut-o până acum.

Deși majoritatea celorlalte contribuții sunt lucrări de ficțiune scurtă, cea a lui Moody pare a fi un fragment din autobiografia sa din 1979, *Indecent Assault*, despre achitarea sa pentru agresarea sexuală a unui băiat de 10 ani pe nume Lee. El se folosește de controlul său asupra narațiunii pentru a pune la îndoială relatarea evenimentelor de către copil, susținând că Lee este "confuz" în legătură cu acuzația pe care a făcut-o împotriva lui Moody. Moody spune că este consolată în sala de judecată de "dragostea" sa pentru Lee, copilul care se chinuie să se uite măcar la el, se chinuie să vorbească, se chinuie să povestească ce s-a întâmplat. Moody spune¹³ că și-ar fi dorit ca mama lui Lee să fi fost acolo pentru a vedea cât de "confuz" era Lee:

El relatează interogatoriul la care este supus Lee, iar schimbul de replici de mai jos¹⁴ va fi imediat, dureros de recunoscut pentru oricine care a fost un copil la bară încercând să povestească ce i s-a întâmplat, sau care a trebuit să susțină un copil care stătea în fața interogatoriului unui aparat de stat hotărât să îl achite pe agresorul său, sau oricine a asistat vreodată la un proces de viol de orice fel. (Toate sublinierile sunt adăugate.)

¹³ "The Committal," Roger Moody, în *Semiotext(e)* 10, "Polysexuality." 1981. Pagina 125.

¹⁴ "The Committal," Roger Moody, în *Semiotext(e)* 10, "Polysexuality." 1981. Paginile 126-134.

I WISH SHE COULD HAVE BEEN IN COURT WHEN LEE TESTIFIED, NOT SIMPLY BECAUSE OF THE SUPPORT HE NEEDED FROM HER, BUT BECAUSE SHE MIGHT THEN HAVE UNDERSTOOD—IN A WAY COLD WRITTEN WORDS COULDN'T PERSUADE HER—THE EXTENT TO WHICH LEE IS CONFUSED ABOUT THE ALLEGATION HE ORIGINALLY MADE, THE EXTENT TO WHICH HE IN FACT WITHDREW MUCH OF WHAT HE ORIGINALLY SAID, AND THE PAIN THE WHOLE THING CAUSED HIM. I THINK SHE WOULD ONLY HAVE HAD TO LOOK AT HIM, STRUGGLING TO FIND WORDS, STUGGLING TO REMEMBER, STRUGGLING TO LOOK AT ME—THE ONLY PERSON IN THAT GAUNT ROOM WHO COULD GIVE HIM THE LEAST SIGN OF RECOGNITION. (CRUELLEST IRONY—THAT IT WAS ME, THE VERY PERSON AGAINST WHOM HE WAS "COMPLAINING," FROM WHOM HE SOUGHT SOME HUMAN FEELING.) SHE MIGHT THEN, AT LAST, HAVE SEEN AN ESSENTIAL TRUTH: THAT THERE IS NO QUESTION OF LEE LYING. BUT THERE IS A QUESTION OF HIS CONFUSION ABOUT EVENTS IN THE LONG GONE PAST (TWO YEARS NOW) AND ABOUT WHAT A SUCCESSION OF ADULTS HAVE WANTED OUT OF HIM.

Mi-aș fi dorit să fi fost prezentă în sala de judecată atunci când Lee a depus mărturie, nu doar din cauza sprijinului de care avea nevoie din partea ei, ci și pentru că ar fi putut înțelege atunci - într-un mod în care cuvintele scrise la rece nu ar fi putut să o convingă - măsura în care Lee este confuz în legătură cu acuzația pe care a făcut-o inițial, măsura în care, de fapt, a retras cea mai mare parte din ceea ce a spus inițial și durerea pe care i-a provocat-o toată povestea. Cred că ar fi trebuit doar să-l privească, chinându-se să găsească cuvinte, chinându-se să-și amintească, chinându-se să se uite la mine - singura persoană din acea cameră pustie care îi putea da cel mai mic semn de recunoaștere. (cea mai crudă ironie - faptul că eram eu, chiar persoana împotriva căreia se "plângea", de la care căuta un sentiment uman). S-ar putea ca atunci să fi văzut, în sfârșit, un adevăr esențial: că nu se pune problema ca Lee să mintă, ci se pune problema confuziei sale cu privire la evenimente din trecutul demult apus (doi ani de acum) și la ceea ce o succesiune de adulți au vrut de la el.

Pros[ecutie]: Dar Roger?
Lee: A încercat să vină la salteaua mea.
Pros: a reușit?
Lee: Nu-mi amintesc.
Pro: Ți amintești dacă s-a mai întâmplat ceva?
tăcere lungă.
Lee: a încercat să mă ia în brațe.
Pro: Altceva?
Mai este o tăcere lungă.
Magistrat: Știți de ce vă aflați aici pentru a depune mărturie astăzi?
Avocatul apărării (într-o paranteză): Ofițerii de poliție i-au spus să vină.
Pro: s-a mai întâmplat ceva despre care ne puteți spune?
Se păstrează încă o tăcere lungă
Lee: a încercat să-și bage penisul în fundul meu. Procurorul: i-ați văzut penisul?
Lee: da.
Pro: A reușit să-l bage?
Lee: nu.
Pro: când a făcut-o, ce ați făcut?
Lee: ***M-am îndepărtat mai mult.***
Pro: s-a mai întâmplat ceva în altă noapte?
Lee: m-a sărutat și aia.
Pro: Ce înseamnă "și aia"?
Lee: nimic.
Pro: Aș vrea să vă uitați la două fotografii. Cine a făcut aceste fotografii?
Lee: Roger.
Pro: Când?
Lee: când a venit în Midlands, cu ceva timp înainte ca eu să vin la Londra.
Pro: Ați citit vreo carte când ați stat cu Roger?
Lee: da.
Pro: Ce fel de cărți?
Lee: cărți despre sex.
Pro: S-a pus problema să se facă fotografii?
Lee: el a vrut. Da.
Pro: ați fost de acord ca acele două fotografii să fie făcute?
Lee: ***nu.***

Apărare(Def):Lee, știi că ai spus că Roger a încercat să-și bage penisul în fundul tău? Nu l-a atins niciodată, nu-i așa?

Lee: Nu știu.

Apărător: Spune-ne tu.

Lee: Am crezut că a făcut-o.

Def: Nu ești sigur de asta, nu-i așa?

Lee: da.

Def: nu l-ai putut vedea, nu-i așa?

Lee: nu.

Def: nu poți fi sigur, nu-i așa?

Lee: Așa este. Nu pot fi sigur.

Def: ar fi putut fi o mână împotriva ta, nu-i așa?

Lee: da.

Def: ar fi putut fi la fel de ușor o mână ca un penis, nu-i așa?

Lee: da.

[...]

Def: când spuneți că "în alte ocazii" a încercat să vă sărute a făcut-o mai degrabă *ca un tată*, nu-i așa?

Lee: da.

Def: nu în alt mod?

Lee: nu.

Def: și când te-a îmbrățișat a făcut-o *ca un tată*?

Lee: da.

Def: nu în alt mod?

Lee: nu.

[...]

Def: Roger obișnuia să te trateze foarte mult *ca pe un fiu*, nu-i așa?

Lee: da.

Def: Mama și tatăl tău nu locuiesc împreună, nu-i așa?

Lee: nu.

Def: Nu mai locuiesc împreună de când erai copil, nu-i așa?

Lee: Nu, nu au făcut-o.

Def: Îl vezi foarte des pe tatăl tău?

Lee: nu.

Def: Roger a fost cu adevărat *ca un tată* pentru voi toți?

Lee: da.

Def: deci când ați venit să stați la Londra cu Roger era normal să dormiți în aceeași cameră și nu într-o cameră - o cameră goală - pe cont propriu?

Lee: da.

Def: și când Roger vă atinge, era afectuos *ca un tată*, nu-i așa? Nu făcea nimic greșit?

Lee: Nu știu dacă mă atinge ca un tată.

În comentariul său despre interogatoriul la care este supus Lee de către avocatul său, Moody continuă: "Am puține îndoieli că ceea ce Lee consideră că am greșit a fost că l-am sărutat. [...] Că Lee a vrut ca eu să-l sărut, știu. Poate că a avut și fantezia ca penisul meu să intre în contact cu fundul lui."¹⁵

Interogatoriul continuă destul de mult și cu aceleași teme care se repetă mereu. Lee este întrebat ce s-a întâmplat, iar apoi este intimidat de avocatul lui Moody pentru a nu mai răspunde.

¹⁵ "The Committal," Roger Moody, în *Semiotext(e)* 10, "Polysexuality." 1981. Pagina 132.

Pentru Moody, "nu-ul" copilului este întotdeauna doar "confuz" până când cedează, sub presiune, la un "da" (cu îndrumarea și corecția unui adult înțelept); mama este o femeie isterică a cărei interferență între el și "dragostea" lui distruge totul; iar tatăl în această unitate oedipiană¹⁶ este Moody însuși. Tatăl afectuos, înțelegător, care știe ce este mai bine și de aceea știe că victima trebuie să o fi dorit.

Acest schimb de replici merită să fie expus în întregime, pentru noi, datorită a ceea ce dezvăluie despre natura problemei apologiei violului pe care o are mișcarea anarhistă.

Cu toate afirmațiile moraliste despre sexul adult-copil ca expresie a "senzualității" proprii a copilului, ca expresie a propriei lor agenții și o eliberare de sub opresiunea familiei nucleare, în cele din urmă, în cele din urmă, chiar *figura și autoritatea tatălui* este cea care îl protejează pe adultul cis de sex masculin, Subiectul Doritor, de pericolul de a lăsa să se legitimeze cunoașterea de sine a victimei. Autoritatea de a atinge cum vrea și de a-i ordona subiectului subaltern să interpreteze ceea ce face cu corpul lor în modul în care el spune să o interpreteze, autoritatea de a vorbi peste subiectul subaltern și de a-i suprascrise narațiunea, de a afirma "consimțământul" și "dorința" din partea subiectului care se îndepărtează fizic de el, autoritatea de a insista că victima a "fantezat" o agresiune.

Păstrați această poveste în minte atunci când vă gândiți la versuri poetice precum cel al lui Wolfi Landstreicher: "iubitul de copii încurajează exprimarea liberă a senzualității copilului". Țineți-o față de această imagine a agresorului stând într-o sală de judecată, urmărind cum mecanismele legale ale statului își presează victima la moarte și tăcere în numele său și pontificând în fața audienței sale de pederasti și apologeti că violența a fost doar dorința și fantezia victimei, pe care el doar a "încurajat-o".

Chiar și în propriile lor povești simpatice - poveștile pe care și le spun unii altora pentru a-și afirma cauza ca fiind o luptă emancipatoare împotriva persecuției statului - este întotdeauna o poveste despre bărbați cis care iau ceea ce vor fără să întrebe, fără să le pese ce gândește sau simte obiectul dorinței lor în legătură cu asta, iar apoi se disculpă apelând la cultul social al tatălui. Tot bărbați care exercită tehnologiile de violență oferite lor ca bărbați de către patriarhat - coerciția fizică, ambuscada socială și avantajul judiciar¹⁷ - pentru a ne șterge pe noi ceilalți din lume, pentru a ne transforma în corpuri disponibile pentru consumul lor, sub auspiciile părintești ale aceluiași stat despre care pretind că îi persecută.

Această poveste se încheie cu o achitare, așa cum se întâmplă în majoritatea cazurilor. Statul nu i-a "persecutat" niciodată pe violatori sau pederasti, deși statul va încarcera cu ușurință un copil de 16 ani pentru că și-a ucis tatăl-violator.¹⁸ Statul a fost întotdeauna de partea celor puternici, de partea patriarhului și a poftelor sale. Aripa mișcării anarhiste care este angrenată în retorica apologiei violului nu face ea însăși decât să se lingusească pentru statul patriarhal, în timp ce se imaginează, așa cum a făcut Lloyd, ca fiind cei oprimați, preluând înapoi puterea (a se citi: autoritatea sexuală a patriarhatului) care le-a fost luată de către femei și copii.

Nici măcar nu am început să abordăm problema mai amplă a politicii de reacție anti-feministă în rândul anarhiștilor și apologia violului pe care această reacție a produs-o. Să lăsăm ca scurta prezentare de mai sus a lucrărilor anti-feministe ale lui Wolfi Landstreicher, Bob Black și Dominique Karamazov (a cărui apologie anti-feministă a violului este citată pozitiv în mai multe texte anarhiste pe care le cunosc) să servească deocamdată. Nici măcar nu am început să abordăm dreptul sexual și sentimentul de proprietate asupra corpurilor feminine pe care îl sugerează utilizarea de către Lloyd a fotografiilor furate ale lucrătoarelor sexuale, și ce dezvăluie acest lucru despre modul în care patriarhia imaginează corpurile feminine ca fiind proprietatea de drept a bărbaților cis, iar corpurile lucrătoarelor sexuale, în special, ca fiind libere de a fi luate, fără a avea dreptul la limite sau la consimțământ. Sunt atât de multe lucruri despre aceste evenimente care dezvăluie modul în care violența și dorința sunt construite

¹⁶ Nu am uitat că însăși teoria oedipiană a lui Freud a fost propusă pentru a explica violența sexuală din copilărie ca fiind fanteziile proprii ale victimei.

¹⁷ Sayak Valencia și Olga Arnaiz Zhuravleva, Necropolitics, Postmortem/Transmortem Politics, and Transfeminisms in the Sexual Economies of Death

¹⁸ pentru mai multe discuții pe această temă, vă rugăm să citiți Thirty-One Theses: a Manifesto

în cadrul patriarhatului și realitatea dureroasă că, contrar poveștilor populare patriarhale, *direcția violenței sexuale și a dorinței față de copii se află chiar în centrul patriarhatului.*

Miezul problemei, sau: De ce Andrew Lloyd? De ce acum?

Esențial este următorul aspect: putem spune cu adevărat că argumentele lui Andrew Lloyd sunt neapărat în dezacord cu toate scrierile anarhiste? Nu chiar. În orice caz, nu cu scrierile anarhiste ale bărbaților cis. Este în dezacord cu etica anarhistă consecventă, cu valorile anarhiste? Categorie da. Este în dezacord cu scrierile anarho-feministe? Din nou, ferm da. Dar aceasta este o parte a problemei. Faptul că gândirea anarhistă mainstream a ținut corectivele anarho-feministe în dispreț, ignoranță sau pur și simplu incurie. Mișcarea anarhistă are o lungă¹⁹ și înregistrată²⁰ istorie²¹ de politici de gen misogine²² și anti-feministe, dintre care unele au fost prezentate aici. Și există o relație strâns legată între antifeminism și genul de apologie a violului care a prosperat într-o anumită aripă a mișcării anarhiste; acestea nu pot fi separate una de cealaltă. (Nu în ultimul rând, pentru că o parte semnificativă a apologeticii pro-CSA se bazează pe imaginarea politicii feministe anti-viol ca o isterie moralistă alimentată de femei băgăcioase care reacționează emoțional exagerat și care interferează cu dorințele bărbaților cu minte nobilă.²³) Mișcările și comunitățile anarhiste din lumea reală și comunitățile mai largi **au eșuat în mod spectaculos să abordeze violul galopant, agresiunea sexuală și abuzul în propriile lor cercuri.**²⁴ Acest refuz persistent de a aborda problema este o parte semnificativă a ceea ce permite unor oameni ca Andrew Lloyd să prospere în comunitățile noastre și să prade pe tinerii anarhiști vulnerabili.

Andrew Lloyd nu este un caz singular, ci doar cel mai recent dintr-o lungă tradiție, și a reușit să fie respins în general din cercurile anarhiste doar pentru că s-a dovedit a fi o capcană elaborată, nu din cauza apologiei sale persistente la viol. Sub falsa sa personalitate, anarhiștii și anarho-feministele care au încercat să îl scoată în evidență și să atragă atenția asupra retoricii sale opresive au fost cei care au fost probabil etichetați drept moralști isterici, mironosiști sau chiar fasciști și, ulterior, stigmatizați de alți anarhiști. Adevărul dureros este că apologetii noștri anarhiști ai violului nu au eșuat niciodată în a se "odihni în putere". Chiar și în moarte, ei nu și-au pierdut niciodată controlul asupra puterii pe care au acumulat-o în viață. Cuvintele și vocile lor continuă să poarte această putere și în prezent. Puterea lor atârnă peste întreaga istorie a anarhismului feminist și de eliberare a tinerilor.

Există încă o mulțime de oameni, atât în comunitățile anarhiste, cât și în afara lor, care ar fi de acord că, nu, argumentele lui Andrew Lloyd nu sunt neapărat în dezacord cu toate scrierile anarhiste, dar care pur și simplu nu cred că acest lucru contează, sau care îl aprobă. Căroră nu le pasă dacă tinerii din New York care i-au atras atenția lui Hakim Bey în anii '90 "călătoresc în pace" astăzi. Care, dacă ar fi confrunțați cu dovezi neiertătoare că nu sunt deloc în pace, ar născoci cu ușurință un consimțământ post-hoc pentru a impune peste fiecare cuvânt al victimelor, așa cum face Roger Moody. Căroră nu le pasă că Anarchy: a Journal of Desire Armed a dedicat o parte semnificativă din istoria publicării sale apologiei violului. Căroră pur și simplu nu văd violul, în special agresiunea sexuală asupra copiilor, ca pe o problemă politică semnificativă (cu excepția cazului în care poate fi folosit ca armă retorică.) Și poate că acesta este adevăratul miez al problemei. Apatia. Apatia față de opresiunea celor - persoane trans, femei, copii - care nu sunt demni de a fi luați în considerare ca subiecți reali ai istoriei eliberatoare, ci doar ca obiecte, ale căror corpuri ar trebui să fie disponibile pentru a fi futute. Apatia față de ceea ce ni se întâmplă dacă nu ne oferim de bună voie să fim futuți. Sau, scuzați-mă, "dispuși să ne îmbrățișăm", după cum a spus Andrew Lloyd însuși.

¹⁹ Ray Filar, Notes Toward a Theory of the Manarchist

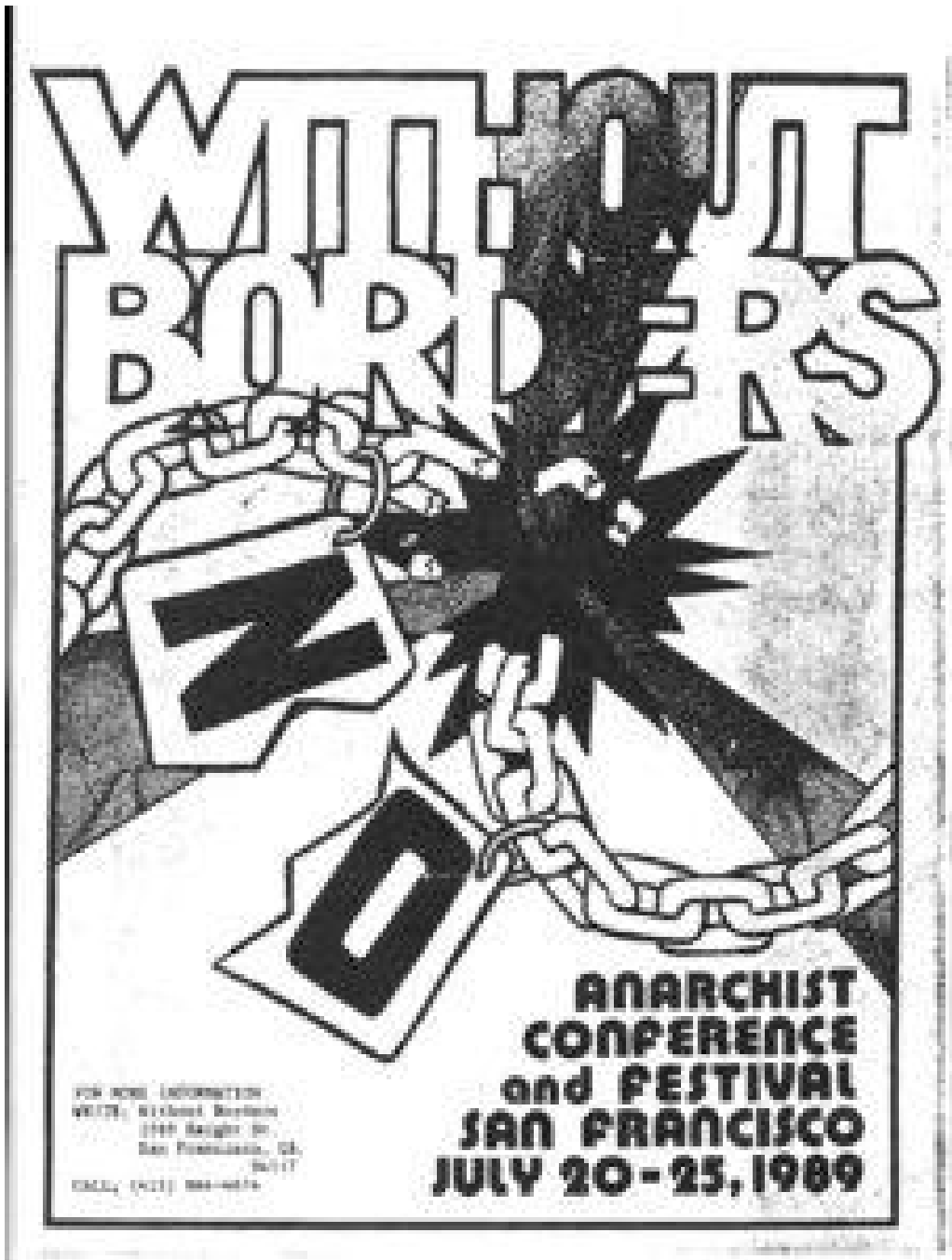
²⁰ Spencer Beswick, The "Obnoxious Wimmin's Network": Anarcha-Feminism at the 1989 San Francisco Gathering

²¹ Courtney Desiree Morris, Why Misogynists Make Great Informants

²² Kristen Anderberg, a Man's Heaven is a Woman's Hell

²³ Există un volum atât de complex de cercetări și de surse primare care trebuie examinate pe această temă, încât va necesita o lucrare separată de sine stătătoare.

²⁴ Betrayal: A Critical Analysis of Rape Culture in Anarchist Subcultures

sursa imaginii: <https://radicalarchives.files.wordpress.com/2010/01/no-borders.jpg>

Istoria apologiei violului în mișcările anarhiste nu este în trecut. Ea se află în prezent. Este folosită ca o măciucă împotriva supraviețuitoarelor, a tinerilor care se eliberează și a anarho-feministelor chiar și astăzi.

Rest in power, Anarxista Goldman (1996 -2023) by [deleted] in Anarchism

↕ [-] **Procionunlimited** -7 points 5 days ago

all these moralizers can shut the fuck up; if you think her work is wrong write some essays in response. don't want to hear you pedo-jacketing people who refuse to strip agency from teenagers. if you're jumping to the conclusion that she is a pedo or an apologist, go do some more reading.

[permalink](#) [save](#) [context](#) [full comments \(116\)](#) [report](#)

view more: [next >](#)

Traducere:

toți moralizatoriiăștia pot să tacă naibii din gură; dacă credeți că munca ei este greșită, scrieți niște eseuri ca răspuns. nu vreau să vă aud pe voi acuzând de pedofilie pe cei care refuză să ia libertatea de alegere a adolescenților. dacă săriți la concluzia că este pedofilă sau apologet, mai citiți ceva.

În marea tradiție a anarho-viol-apologiștilor, ei nu pot înțelege că cineva ar avea vreun motiv să se opună propriului lor drept de dominație și de acces sexual de facto la corpurile tinerelor, altul decât o "moralitate" abstractă - "moralitatea" este singurul lucru pe care l-au considerat vreodată ca o posibilă barieră, la urma urmei - așa că ne numesc moralști sau moralizatori și ne cer să îi dezbatem în piața imaginară liberă și deschisă a ideilor (unde știu că patriarhia este rege și dețin toate avantajele culturii hegemonice a violului). În același timp, ei își fabrică propria panică morală autohtonă cu privire la o epidemie de "pedo-jacketeri" (care este un alt mod de a spune "acuzații false", un clasic al violatorilor-apologeți) și isterici care reacționează exagerat "sărind la concluzii". Aceștia creează și supraveghează în mod rigid un discurs al capcanei în care să zdrobească și să reducă la tăcere vocile tuturor celor care vorbesc în numele eliberării celor oprimați de dorințele egoiste nemiloase ale clasei pederaste conducătoare a patriarhiei.

Iar atunci când revendică pentru ei înșiși poziția implicită de "înălțime intelectuală" și le ordonă femeilor violate și tinerilor violați care le spun că vorbesc în numele opresorilor să "meargă să citească", ale cui cuvinte credeți că ne ordonă (cu autoritate, deoarece își imaginează că sunt autoritățile, în

multiple sensuri ale cuvântului, în ceea ce privește "agenția" femeilor violate și a tinerilor violați) să citim?

Cuvintele bărbaților cis, care ne spun cu autoritate că este și a fost de fapt un dar și un privilegiu să fii violată de "iubitorii de copii" binevoitori. Spunându-ne autoritar că suntem violate din cauza "comportamentelor noastre feminine iresponsabile" care "caută atenția bărbaților și apoi se prefac surprinse de consecințele pe care le stârnim". Spunându-ne autoritar că atunci când suntem sau am fost violate în adolescență de bărbați adulți, a fost de fapt o expresie a propriei noastre agenții, că pentru a fi "anarhiști adevărați", trebuie să-i absolvim pe bărbații care ne violează de responsabilitatea lor prin orice mijloace necesare. Ei ne spun să ne supunem autorităților reale.

Din poziția lor de apărare a tronului patriarhului, ei pot numi rezistența noastră "moralism", pot discredita capacitatea noastră de a-i numi chiar și pe cei care ne oprimă, respingându-ne ca fiind "pedo-jacketeri" și isterice, în timp ce ei numesc propriul lor drept sexual "agenția noastră" și "eliberarea noastră" de "represiunea" de a nu fi disponibile sexual pentru ei. Este încă o dată o manifestare a viziunii lui Andrew Lloyd despre "anarho-feminism", definit în primul rând prin faptul că trupurile oprimate sunt disponibile sexual de bună voie pentru a servi la cerere drepturile sexuale ale bărbaților cis, definite de subiecții oprimați (în măsura în care ne recunosc calitatea de subiect) care fac din dorințele sexuale ale bărbaților cis centrul proiectelor noastre politice mai presus de orice altceva. Pentru un număr înspăimântător de "tovarăși" ai noștri, asta înseamnă libertatea sexuală: acces sexual liber la corpurile subordonate și subalterne. Nu libertate, pentru noi, față de ele.

Aceasta împărtășește o înrudire cu lunga tradiție de aplicare a proceselor "reparatorii"²⁵ care privilegiază restaurarea poziției sociale a violatorilor în cadrul comunității în detrimentul siguranței sau participării în comunitate a supraviețuitoarelor²⁶. "Libertatea" nu poate fi niciodată lăsată să însemne eliberarea noastră totală de viol și abuz. Împărtășește o înrudire cu tradiția de a supraveghea îndeaproape cuvintele genurilor subalterne atunci când acestea încearcă să vorbească despre sau să analizeze modurile în care sunt oprimate de patriarhat ("ce ziceți de bell hooks!" "Vrei să spui că urăști bărbații?" "misandria este la fel de rea ca și misoginia!"), permițând în același timp bărbaților cis (și celor câteva genuri marginalizate selecte care sunt dispuse să tolereze opresiunea sexuală patriarhală) precum Landstreicher, Karamazov, Hakim Bey și Andrew Peter Lloyd să domine paginile teoriei și istoriei anarhiste cu mii și mii de cuvinte nesfârșite, în care se vorbește poetic despre virtutea "eliberatoare" din orice configurație de viol imaginabilă.

Dar, din moment ce copiii și tinerii sunt poate cea mai marginalizată dintre toate clasele oprimate din societatea contemporană (și din majoritatea societăților istorice)²⁷, este practic inevitabil ca această violență, ca orice violență opresivă, să curgă la vale și să aterizeze pe umerii lor.

Așa cum a făcut-o întotdeauna

²⁵ Lee Shevek, *Against a Liberal Abolitionism and Intimate Authoritarianism: The Ideology of Abuse*

²⁶ Various Authors, *Dangerous Spaces: Violent Resistance, Self-Defense, and Insurrectional Struggle Against Gender*

²⁷ *Feral Children: Settler Colonialism, Progress, and the Figure of the Child*, by Toby Rollo

Biblioteca Anarhistă

narcissus

Elefantul din Cameră

Ce ne poate învăța "Anarxista Goldman" despre mișcarea anarhistă, libertatea sexuală și violența sexuală

Articol scris de colectivul Judith's Dagger.

Content Warning: Violență sexuală, coerciție sexuală, agresiune sexuală asupra copiilor, apologia violului, pedofilie

ro.theanarchistlibrary.org